

222.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowione w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 2 października 1922 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 92, poz. 849) względnie rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej z 20 lutego 1923 r. (Dz. Ust. Śl. № 10, poz. 67) — stopy podatkowe podnosi się dla wina musującego, wyszczególnionego w § 2 ustęp 1 lit. a) niemieckiej ustawy o opodatkowaniu wina musującego z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 1064) z 800 na 5.000 marek polskich, a dla wina musującego, wyszczególnionego w § 2 ustęp 1 lit. b) tej ustawy z 1.600 na 20.000 marek.

Postanowienia przejściowe.

§ 2. Wino musujące, które z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajduje się poza fabryką wina musującego lub magazynem celnym lub wolnym składem wina podlega dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową, a oznaczoną w § 1 stopą podatkową.

Od dodatkowego opodatkowania wolne jest wino musujące, znajdujące się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina nie sprzedają, ani nie szynkują, jeśli łączny zapas wina musującego nie przekracza dziesięciu całych flaszek.

§ 3. Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada zapas wina musującego, podlegający dodatkowemu opodatkowaniu, jest obowiązany w przeciągu najbliższych trzech dni zgłosić organowi skarbowemu wyznaczonemu w drodze rozporządzenia wykonawczego ilość i wielkość flaszek, jako też gatunek wina musującego, dozwolnić zbadania zapasów, następnie uiścić dodatkowy podatek.

Bliższe postanowienia co do tego zgłoszenia, dalej co do zbadania zapasów, użycia znaczków podatkowych, jako też termin uiszczenia dodatkowego podatku wydane będą w drodze rozporządzenia wykonawczego.

§ 4. Zaniechanie lub zaniedbanie przepisane go zgłoszenia dla dodatkowego opodatkowania wina musującego lub zgłoszenia ilości tegoż zmniejszonej więcej niż 5% ilości stwierdzonej urzędownie podpadają pod przepisy karne § 16 — 19 ustawy niemieckiej o opodatkowaniu wina musującego z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 1064).

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów *W. Sikorski*Minister Skarbu: *W. Grabski*

223.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1922 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 112, poz. 1015) otrzymuje brzmienie następujące:

„Ustanowioną w § 110 powołanej ustawy stopę podatkową podnosi się do kwoty 3.000 Mk. polskich od kilograma kwasu bezwodnego”.

§ 2. Kwas octowy, jaki w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdzie się poza wytwórniami, podlega dodatkowemu opodatkowaniu według stopy przewidzianej w § 1 niniejszego rozporządzenia z zaliczeniem akcyzy wpiętej uiśzczonej (300 Mk.), a więc dodatkowemu podatkowi w kwocie 2.700 Mk. za 1 kg.

Od dodatkowego opodatkowania wolne są zapasy kwasu octowego poniżej 1 kg. mocy 80%.

§ 3. Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada zapas kwasu octowego, podlegający opodatkowaniu, jest obowiązany w przeciągu najbliższych trzech dni zgłosić najbliższemu organowi kontroli skarbowej ilość i moc kwasu, tudzież uiścić przypadającą od tego zapasu akcyzę w najbliższej kasie skarbowej bezpośrednio lub też przez Pocztaową Kasę Oszczędnościową.

§ 4. Dodatkowa opłata może być przez właściwą izbę skarbową pokredytowaną nie dłużej niż na 2 miesiące; od kwoty pokredytowanej należy ściągać odsetki w stosunku 12% rocznie.

§ 5. Zaniechanie lub zaniedbanie przepisane go zgłoszenia zapasów kwasu octowego podpadają pod postanowienia karne §§ 115 i 130 ustawy niemieckiej o opodatkowaniu spirytusu z dnia 15 lipca 1909 r.

§ 6. Moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1922 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P.